

FRANKRIKE SOMMEREN 2008

Endelig var tiden for den store Frankriketuren kommet. Nedenfor har vi merket av på kartet alle de stedene vi bodde.

Mandag den 23. Juni

Vi kjørte til Dalen Parkering som vanlig og parkerte der. Vi var ute i god tid som, slik at vi fikk tid til en pils på Aquavit Bar før vi dro. Mens vi satt der kunne vi se ut på det flyet som vi skulle reise med.

Vi fløy med SAS. Flyet gikk kl. 16.45 og var fremme i Nice kl. 19.40.

Flyplassen her heter Cote d'Azur International.

Her er landingsbanene

Vi brukte Terminal 1

Den første byen vi skulle bo i het **Beaulieu-sur-mer**.

Dette var opprinnelig en gresk bosetning som het Anao.

I dag er byen en velstående ferieby med en stor marina. Det er ikke mer enn 3675 fastboende her.

Vi hadde tenkt å ta toget bort dit fra flyplassen, men resepsjonen på hotellet stengte så tidlig at vi måtte ta taxi fra flyplassen for å rekke det. Det var ganske dyrt, 60€.

Hotellet het **Hotel le Havre Bleu**.

Vi fikk rom nummer 18.

Rommet hadde air-condition.

Da vi hadde installert oss gikk vi nedover i byen for å finne et spisested. Vi gikk nedover mot havnen, men her fant vi ingen. Vi gikk derfor oppover i byen igjen og fant en restaurant der vi hadde spaghetti/biff med en haug med pommes frites. Tok en Cognac på terrassen før vi la oss.

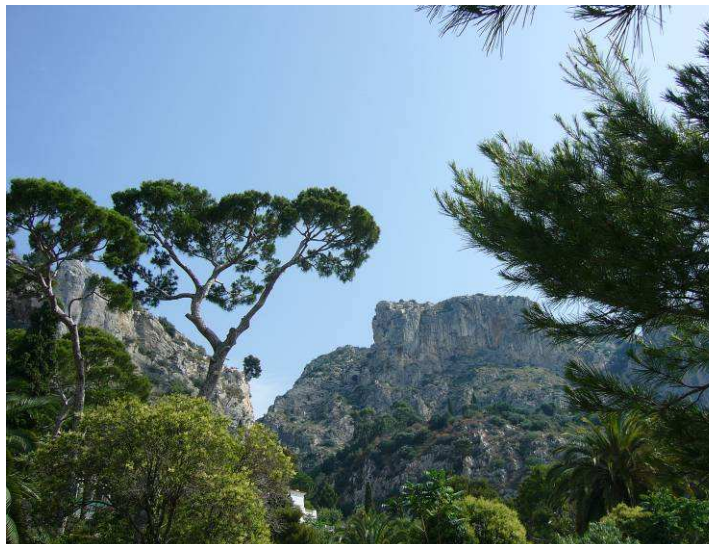
Tirsdag den 24. Juni

Vi spiste frokost kl. 8.30.

Deretter gikk vi bort til jernbanestasjonen og tok toget til Eze-bord-de mer. Vi hadde planlagt å reise opp til Eze-Village. Det ble en times tid å vente på bussen som skulle ta oss dit opp.

På stasjonen var det et lite turistkontor hvor vi fikk rutetabellen for bussen som gikk til Eze-Village.

Deretter tok vi et bilde oppover mot Eze-Village.

Mens vi ventet på bussen tok vi et par pils på denne restauranten i Eze Bord de Mer.

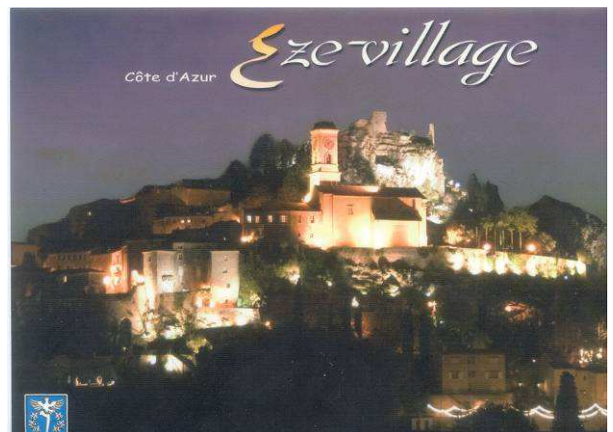
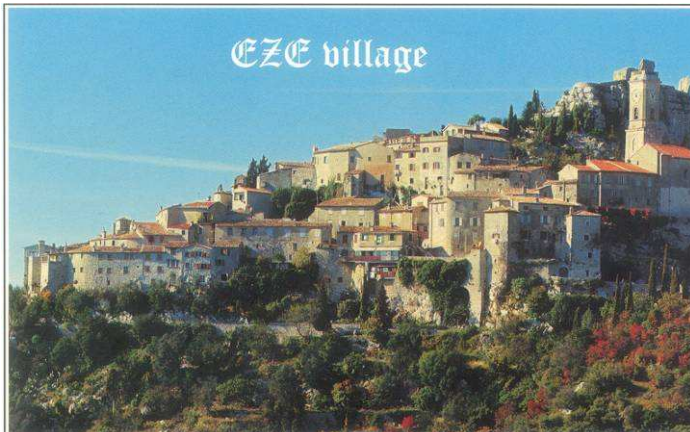

Etter at vi hadde tatt bussen opp til Eze Village hadde vi en øl på denne restauranten rett ved buss-stoppen

Eze ligger på en klippetopp ca. 500 m over havet. Det har bodd folk her siden 2000 før Kristus, og stedet har hatt en brokete historie. Den har vært hærtatt av romere, tyrkere, arabere franskmenn etc.. Den ble ikke en del av Frankrike før i 1860, etter en folkeavstemning. Nå bor det bare ca. 2500 mennesker i hele området. Byen er oversvømt av turister i sesongen.

Her er byen sett ovenfra

Her er byen sett nedenfra

Nedenfor er vist en rekke bilder som vi tok i gatene oppover i byen.

Da vi hadde gått denne runden, var vi sultne og tørste igjen. Vi satte oss like godt på denne restauranten som ligger rett nedenfor gamlebyen. Vi hadde rosévin, reker/akkar og laks i pastaputer. Pastaen var veldig god.

Dette er jernbanestasjonen i Eze Bord de Mer

Deretter tok vi bussen tilbake til Eze Bord de Mer. Det var en stund før toget gikk, så vi tok like godt en øl på den samme restauranten før vi gikk bort og kjøpte billett. Det var billettsalg på en automat der. Den hadde vi ikke brukt før, så vi fikk hjelp av noen andre reisende.

Da vi kom tilbake til Beaulieu gikk vi rett til hotellet. Jeg hadde vondt i halsen og sov helt til vi skulle gå ut for å spise om kvelden.

Vi hadde biff i Rochefortsaus og Sambucca etterpå.

Da vi kom tilbake til hotellet jobbet jeg med å legge turneringsresultatet for mandagen ut på Internettssidene til Kverneland BK. Det var trådløst Internet på hotellet.

Onsdag den 25. Juni

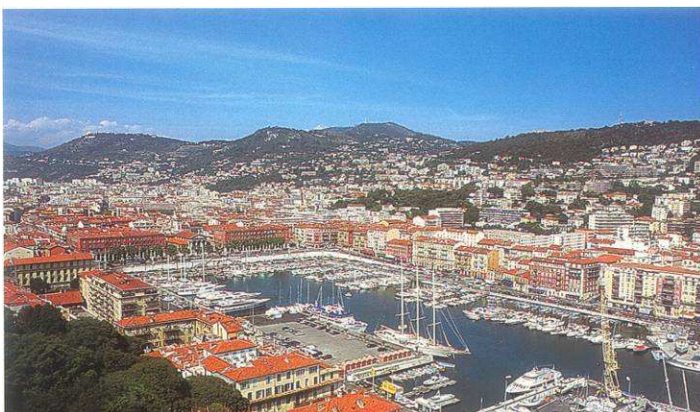
Denne morgenen spiste vi frokost og la oss igjen etterpå. Vi var forkjølte. Ut på dagen tok vi toget bort til Nice og spiste lunsj der. Vi spiste på Restaurant Crystal. Vi hadde Salade Niçoise.

Her kommer toget

Her spiste vi i Nice

Det er 400 000 år gamle spor etter mennesker i Nice. Forskning har vist at det var et av de første stedene menneskene begynte å bruke ild. Byen ble grunnlagt i 350 før Kristus av grekerne i Marseilles. Byen ble et populært handelssenter og er det fremdeles i dag. Byen hørte før til staten Piemonte som i dag er en del av Italia. I dag bor det omtrent 450 000 i byen og 900 000 når forstedene regnes med.

Da vi tok toget tilbake til Beaulieu gikk vi rett tilbake til hotellet. Vi sovnet og sov helt til klokka ni. Da ble vi vekket av sms fra Riad.

Da gikk vi og spiste på La Catalan. Vi hadde biff i soppsaus/peppersaus.

Dette er et bilde innenfra baren.

Torsdag den 26. Juni

Denne dagen var vi enda mer forkjølte, og vi var så slappe at vi bare la oss igjen. Vi tenkte på å ta tog til Monaco senere på dagen, men vi orket ikke. Vi gikk bare og spiste lunsj på le Max II today. Vi hadde Spagetti Bolognese. Denne dagen hadde Anne Berit vondt i ryggen i tillegg, så vi lå omtrent hele dagen.

Vi kom oss ut for å spise middag om kvelden. Da hadde vi cous-cous. Det var en veldig bra restaurant med god mat. Det var også en restaurantkatt der.

Fint takespalier med vindruer

Fin utsikt

Hyggelig betjening

Restaurantkatten tigger

Fredag den 27. Juni

I dag er Anne Berit helt elendig i ryggen og jeg er like dårlig av forkjølelsen.

Men det er denne dagen vi skal forflytte oss med toget til **Juan-les-Pins**.

Vi tok toget 10.34 og var fremme 11.15.

Juan-Les-Pins er nabobyen til den mer kjente Antibes. Mens Antibes by ligger på østsiden av halvøya Garoupe, ligger Juan-les-Pins på vestsiden, og bebyggelsen i de to byene er delvis vokst sammen til ett. Tidligere var den en liten landsby med en lang rekke strender som innbyggerne i Antibes brukte til utflukter og piknik. Landsbyen fikk sitt nåværende navn 12. mars 1882. Den årlige jazzfestivalen, «Jazz à Juan», som har vært arrangert siden 1960 i byparken La Pinede, tiltrekker seg et stort publikum samt verdensnavn innen denne musikkjangeren. Musikken har ført til at New Orleans og Juan-les-Pins er vennskapsbyer. Byen har omtrent 60 000 innbyggere i dag.

Det første jeg gjorde da vi kom av toget var å kjøpe hostesaft på et apotek. Den het Peter's. Det var narkotika og litt av hvert i den. Det hadde nok ikke vært mulig å få kjøpt denne i Norge. Det skulle vise seg at den var veldig effektiv.

Det var ikke innsjekking på hotellet før kl.14.00, så vi tok en rosévin på Le Breban mens vi ventet.

Hotellet heter **Hotel Aldo**

Rommet på hotellet var veldig fint med to terrasser. Vi hadde terrassen rett over HOTEL-skiltet og terrassen rett til venstre rett rundt hjørnet.

Vi gikk for å spise lunsj. Vi hadde 2 stk sea bass på Restaurant Le Capitol nede ved stranden. Kelneren var sur.

Etterpå måtte jeg sove litt på grunn av forkjølelsen.

Da jeg våknet gikk vi ut kjøpte vann og øl. Vi hadde kjøleskap på rommet.

Etter hvert ble vi sultne og gikk til Ruban Bleu og spiste snitzel med spagetti.

Dette var utsikten fra hotellet vårt

Lørdag den 28. Juni

I dag er jeg veldig mye bedre av forkjølelsen og hosten. Hostemedisinen hadde virket bra.

Vi gikk bort på stasjonen og kjøpte billetter for å reise til Cannes. Mens vi ventet på toget ble Anne Berit så dårlig at vi måtte gå tilbake til hotellet for at hun kunne komme seg igjen.

Vi reiste litt senere på dagen og ruslet litt rundt. Vi spiste en liten lunsj på Croisette Corner.

Nedenfor er det en del bilder fra byen.

Cannes var fra middelalderen av og til begynnelsen av 1800 tallet en liten fiske- og jordbruks by. På 1830 tallet begynte franske aristokrater og velstående utlendinger å bygge feriehuse i området og byen endret seg gradvis til et ferie- og rekreasjonssted. Byen er kjent for de fine sandstrendene og for filmfestivalen som avholdes her hvert år. I dag bor det omtrent 70 000 i byen.

Da vi gikk for å ta toget tilbake til Juan le Pins, traff vi Tone, Jan Ivar og Mads. Tone er søster til svigersønnen min. De bor på Sandnes og har kjøpt et feriehus rett utenfor Cannes.

Da vi kom tilbake til hotellet slappet vi av litt før vi gikk ut og spiste på Cafe de la Plague.

Bildet er rett utenfor restauranten.

Maten vi fikk der var elendig.

På den tiden var vi lei av restaurantmat, og vi bestemte at vi skulle kjøpe boksemat en stund.

Søndag den 29. Juni

Denne dagen ble bare avslapning. Vi gikk bort på supermarkedet og kjøpte to bokser Ravioli som vi spiste som lunsj på rommet. Jeg laget en skje av en ølboks, slik at vi fikk i oss maten. Vi hadde en flaske vin til.

Ellers lå vi på sengen og leste om de stedene vi skulle til og så på rutetabeller for togene. Dessuten sendte vi noen e-mailer.

Det har enda ikke blitt noen strandtur på oss. Vi har ikke vært i form til det, men denne dagen føler vi oss mye friskere.

Om kvelden gikk vi for å spise paella m/kylling på L'Horizon. Den var veldig god. Etterpå satt vi på terrassen og slappet av med en pils som vi delte.

Vi lukket skyvedøren for at det ikke skulle komme insekter inn på rommet. Da vi skulle gå inn igjen, viste det seg at det var smekklås på døra, og den var gått i lås. Vi prøvde på alle mulige måter å åpne den. Vi prøvde til og med å dirke den opp med en blyant. Det sto noe folk nede på gata og Anne Berit ville rope ned til dem om hjelp. På det tidspunktet hadde jeg begynt å prøve mer hardhente metoder. Jeg startet med å rive og røske i den andre halvdel av døra. Da spratt låsen opp, så den var nok ikke gått skikkelig i lås.

Mandag den 30. Juni

Om morgenen gikk vi gjennom våre vanlige rutiner. Frokosten besto av kaffe m/melk, appelsinjuice, croisette m/sjokoladefyll, brød, smør, syltetøy. Etter frokosten tok vi toget til **Saint Raphael** (10.12 – 10.52).

St. Raphael er helst å betrakte som en ferieby rett ved siden av Frejus. Det er funnet en mengde spor i området fra forhistorisk tider, blant annet megalitter. Romerne bygde villaer i området. Dagens by ble grunnlagt av munkene på 1100 tallet. På 1200 tallet opprettet Tempelridderne et senter der. Saint Raphaël var en fiskelandsby fra 1500 tallet og er det på en måte fremdeles. Det er i dag ca 26 000 innbyggere der.

Vi ringte til **Hotel du Soleil** og fikk dem til å hente oss på jernbanestasjonen.

Vi ble installert i et studio som ligger bak hotellbygget. Vi trodde det var uthuset, men det var ganske OK, for det hadde kjøleskap og kokemuligheter.

Vi gikk tilbake til byen og kjøpte masse mat på supermarkedet.

Etterpå laget vi lunsj, pasta med kjøttsaus, som vi spiste utenfor.

Det var en fin sitteplass der med hekker rundt, så det skjermet for de andre studioene.

Etterpå tok vi en siesta. Da sovnet vi og sov så lenge at det var bare å lage middag og å legge seg igjen.

Middagen komponerte vi selv. Den besto av pasta, tomatsaus, corned beef og grønnsaker.

Den var kjempegod, noe av det beste vi hadde spist på hele turen.

Det var ikke air-condition i studioet, så oppe på hemsene der sengene sto, var det veldig varmt, så Anne Berit måtte gå for å legge seg nede hvor det var litt kjøligere. Der var også veldig varmt så hun måtte avkjøle seg i dusjen noen ganger i løpet av natten for å få sove. Jeg sov som vanlig. Jeg trykket bare på soveknappen.

Tirsdag den 1. Juli

I dag startet vi med kaffe med en konjakk til.

Gjett hvilken kopp vi hadde konjakken i! 😊

Til frokost hadde vi restene fra middagen.

Etterpå gikk vi til stranden.

Det var en flott park før vi kom til stranden

Dette var en offentlig strand og rett bak var det en flott park, se bildene på forrige side. Vannet var bra.

Etter at vi kom tilbake fra stranden åt vi pasta med kjøttsaus, store kjøttbiter. Den var god.

Så sov vi en times tid. Etter det gikk vi ned på supermarkedet på hjørnet. Der kjøpte vi vann, kjeks, Pastis, Calvados, øl, skjeer, gafler, kniver og kopper.

Etterpå koste vi oss utenfor med kryssord etc. Ut på kvelden hadde vi pølser og linser. Dessert var Muskatellvin.

Etterpå gikk vi tur i nabolaget.

Som nattmat hadde vi ost, kjeks og hvitvin.

Onsdag den 2. Juli

Frokost var en liten boks tunfisk som vi delte, en boks makrell i sennepssaus + kaffe + konjakk + øl.

Etterpå betalte vi og ble kjørt til jernbanestasjonen. Vi skulle ta buss til neste sted, **Cavalaire**.

Cavalaire er en liten kystby med bare 5000 innbyggere.

Det er en veldig populær ferieby.

Det er en fin sandstrand der og stedet har en fin seilbåthavn med plass til over 1200 båter.

Det gikk gratis shuttlebuss fra jernbanestasjonen til busstasjonen. Der kjøpte vi billett til Faux. Der måtte vi gå et stykke for å komme til bussen som gikk videre til Cavalaire.

Da vi kom til Cavalaire så vi skilt til **Hotel Azur**, hvor vi skulle bo. Derfor startet vi å gå, men det viste seg at det var ganske langt og bratt å gå, så vi var ganske utkjørte da vi kom fram.

Vi bodde i dette bygget hvor det var fin terrasse utenfor

Her er et bilde av hovedbygget med resepsjonen.

I forgrunnen er frokostområdet for de som bor i hovedbygget.

Her er et par bilder fra området utenfor hovedbygget.

Dette er fra terrassen

Dette er utsikten fra terrassen

Det første vi gjorde var å spise en gourmet-lunsj som besto av to bitte små bokser med tunfisk og sardiner + en stor flaske vin + noen øl.

Dette trengte vi etter strabasene.

Etterpå gikk vi ned til byen igjen og handlet på Spar. Vi fylte opp ryggsekkene med boksemat, ost, kjeks, vin, øl og masse vann.

Vi tok rosévin på Les Sirenes som lå rett over gata.

Rett utenfor restauranten lå badestranden.

Etterpå ringte vi etter taxi, men etter at vi hadde ringt to ganger og ventet en halv time, så fant vi ut at vi kunne like godt gå tilbake til fjelltoppen.

Jeg sover ikke her! Jeg ringer etter taxi.

Det første vi gjorde var å spise chilli con carne med vin til. Etter hvert spiste vi også halvparten av en liten spekepølse og en liten boks med corned beef. Deretter drakk vi opp resten av Pastisen før vi prøvde oss på Calvadosen. Den var litt skarp etter vår smak. Deretter satt vi og hørte på noe underholdning og musikk nede fra dalen under oss.

Torsdag den 3. Juli

Kl. 05.30 ble vi vekket av telefonen på rommet. Det var bare fyllerør, så vi la oss igjen og sov videre, jeg lengst selvfølgelig.

Til frokost hadde vi meksikansk salat med tunfisk med rødvin til.

Denne dagen er det overskyet med litt regn. Vi slappet av på hotellet hele dagen. Vi hadde tenkt å bade i bassenget, men det var så kaldt at det ble ikke noe av det.

Fredag den 4. Juli

Denne dagen skulle vi videre. Vi fikk skyss ned til bussholdeplassen. Vi tok buss til Toulon og tog videre til Saint-Cyr-sur-Mer. Vi skulle bo rett ved et lite sted i utkanten som het **Les Lecques**, så vi tok taxi videre til hotellet. Vi ville ikke ha flere strabasiøse turer med koffertene.

St Cyr sur Mer er hovedbyen med to små forsteder, Les Lecques og La Madrague. Det er bare 9000 innbyggere totalt.

Der er tre små havner og en 2 km lang sandstrand.

Det skal gå en fin sti langs kysten som vi ikke gikk på.

Hotellet het **Hotel de la Corniche**. Det lå veldig fint til rett over sjøen og rommet var stort og med terrasse med havutsikt. Det hadde også trådløst nettverksforbindelse for PC-en.

Et par bilder til fra terrassen

Vi feiret nytt hotell med en Bordeaux Chateaux de la Bourne, 2007. Etterpå spiste vi salat i hotellhagen der vi spiste frokost hver morgen.

Om kvelden gikk vi bort til den nærmeste byen, **Les Lecques** og spiste lam, Souris D'agneau. Det var veldig godt.

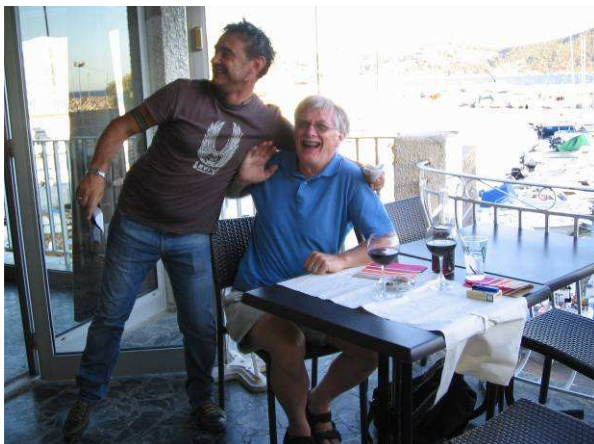
Restauranten het Le Mirador og lå nede ved båthavnen .

Her er noen bilder vi tok av havnen fra restauranten.

Det ble live musikk etter hvert, så vi ble sittende en stund for å høre på.

Da måtte vi ha en flaske vin til.

Her lager servitøren ablegøyer

Her er alt tilbake til det normale

Lørdag den 5. Juli

Vi hadde frokost i hotellhagen. Senere hadde vi lunsj der også, kyllingklubber med tomater med rosévin til. Etterpå gikk vi ned til stranden. Det var så steinete der og så store bølger at vi ikke turte å gå uti. Senere hvilte vi og løste kryssord.

Her er noen bilder fra steinstranden

Om kvelden spiste vi på Le 2 Seurs. Der hadde vi filet med rochefortsaus og selvfølgelig rødvin. Biffen var svidd, seig og rå. Den var på grensen til at vi leverte den tilbake.

Etterpå gikk vi bortover langs kaiene til bystranden som var veldig fin. Vi gikk forbi noen som spilte meksikansk musikk

Her er restaurantgata

Her er bystranden

Søndag den 6. Juli

I dag var vi tidligere til frokosten. Da var der også hermetisk frukt og yoghurt. Vi slappet av hele dagen på hotellet.

Vi spiste lunsj på hotellet (kyllingklubber med chips og sennep).

Vi var nede i byen om kvelden og spiste grillet fisk. Den var svidd utenpå og rå inni. De måtte ta den igjen og steke den videre. Da ble akseptabel, men ikke mer enn det.

Da vi gikk tilbake til hotellet tok vi bilde av bussholdeplassen og rutetabellen, for vi hadde tenkt oss til La Ciotat dagen etterpå. Vi tok også bilde av en sangsikade og en kaktustype som blomstrer bare en gang i livet, deretter dør den.

Buss-skur og buss-tabell

Sangsikaden

Kaktusen

Før vi la oss hadde vi ost og kjeks og vin på terrassen. Da var klokken blitt over 01.00. Om natten lynte og tordnet det noe forferdelig.

Mandag den 7. Juli

Denne dagen stilte vi til frokost med det samme de åpnet, 08.30. Deretter tok vi buss til La Ciotat.

Fra Café de la Plage

Her ser vi kafeen fra andre siden av gaten

Vi hadde først rosévin på Café de la Plage. Deretter badet vi litt på stranden rett nedenfor kafeen. Se bildene nedenfor.

Etterpå spiste vi lunsj, pasta og fisk og rødvin. Vi fikk høre at fisken het "lotte". Vi fant senere ut at det var det samme som lake på norsk.

Vi hadde tenkt å ta bussen tilbake, men den tok bare opp passasjerer fra hovedbuss-stasjonen, og vi hadde ikke lyst til å gå flere kilometer bort dit. Vi ba derfor betjeningen om å ringe etter taxi for oss. Taxisjåføren hadde siesta. Da fant servitøren ut at han ville kjøre oss. Det var service!! Han ville ikke ha betaling, men vi ga han taxi-takst likevel. ☺

På veien ned til byen senere på ettermiddagen så vi en ny sangsikade som satt på en stolpe. Jeg fikk tatt noen bedre bilder av denne.

Etterpå gikk vi og spiste lam på Le Mirador. Det var ikke så godt som første gangen og maten var bare lunken.

Da vi kom tilbake til hotellet bestilte vi flyreise til Berlin via Internet.

Rett før vi la oss pratet vi med naboene på naboterrassen. Hun fra Peru og han fra England.

Tirsdag den 8. Juli

Etter frokosten slappet vi av til vi gikk ned til Les Lecques for å spise lunsj. Vi hadde glemt at restaurantene hadde siesta på denne tiden. Vi gikk derfor tilbake til hotellet og spiste kyllingklubber på hotellet.

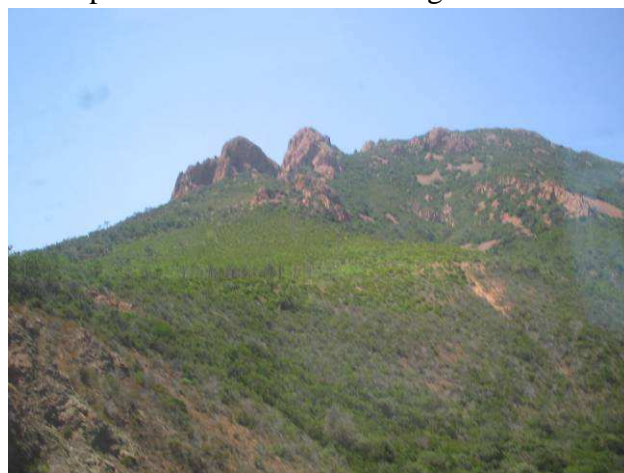
Deretter bestilte vi hotell i Berlin via Internet.

Om kvelden gikk vi ned på Riviera dei Fiori og spiste pasta/entrecote. Maten var OK, men vi var enige om at ingenting vi hadde spist i Frankrike var bedre enn den maten vi laget selv.

Onsdag den 9. Juli

I dag hadde vi den vanlige frokosten. Så pakket vi og bestilte drosje til jernbanestasjonen i resepsjonen. Vi måtte vente 3 kvarter før taxien kom. Han hadde hatt problemer med ett eller annet. Jeg hadde vært inne på Internet og funnet ut at vi måtte ta toget til Toulon, derfra videre til Antibes og lokaltog derfra til Cagnes sur Mer. Alt det stemte, men det viste seg til slutt at det første toget var forsinket, og dermed ble alt forskjøvet.

Nedenfor er et par bilder som ble tatt gjennom togvindueene på veien mellom Toulon og Antibes.

Da vi kom til Antibes, var vi sultne, men det var siestastengning der også på den tiden. Vi fant en restaurant der som ville servere mat, Le Yacht Club, nede i havnen. Der spiste vi laks, og det var veldig godt. Vi hadde rosévin til.

Vi tok lokaltoget videre, 3 stasjoner, og vi gikk bort til hotellet.

Hotellet hadde Internet forbindelse og jeg fikk ordnet sidene til bridgen.

Etterpå slappet vi av.

Vi tok blant annet et bilde av gamlebyen fra terrassen.

Deretter gikk vi for å spise.

Vi ble anbefalt en restaurant, Le Neptune, nede ved stranden som skulle ha god mat.

Her sitter jeg og venter på den gode maten.

Utsikt i retning Nice

Utsikt i retning Cannes

Vi bestilte lam, rødvin (Grand Barrail Larose - Saint Emilion), is, espresso og sambucca.

Alt var veldig godt.

Etter en stund ble det sendt opp fyrverkeri i nærheten, og vi ble sittende for å se på det.

Vi avsluttet "festen" på verandaen på hotellet.

Torsdag den 10. Juli

Vi startet med frokost på hotellet. Deretter tok vi taxi til flyplassen (25 €). Tok en pint øl og en øsevin etter innsjekking på Murphy's House, The Irish Pub.

Deretter bar det hjemover med British Airways via Heathrow, London. Vi landet ved Terminal 1. Denne ble bygget i 1961, men skal stenges og rives så snart "Terminal East" er åpnet

Turen videre, også med British Airways, skulle gå fra Terminal 5. Det gikk transferbusser mellom terminalene i ett sett, så det gikk greit. Terminal 5 på Heathrow er 40 meter høy, 396 meter lang og 176 meter bred. Hver av de fem etasjene har et areal på størrelse med ti fotballbaner. Den er Storbritannias største frittstående bygning og skal brukes utelukkende av British Airways (BA).

Avgangen var noe forsinket så det ble kjedelig å sitte og vente, men vi kom da hjem til slutt.

